

mænd om, i hvilket Thing Sagen først skal foretages, at den derefter, naar den foreligger til Behandling for Thinget, overgives til et Udvalg til at afgive Betænkning og stille Forslag til Beslutning, og at den derefter undergives 2 Behandlinger i Thinget efter Reglerne for 2den og 3die Behandling af Lovforslag. Det er ved denne Sag ligesom med Hensyn til den foregaaende en Selsølg, at der kræves samstemmende Beslutning af begge Thing. Exemplarer af Betænkningen skulle blive omdeelte. Formandens Forslag til Behandlingsmaaden af denne Sag vil ogsaa komme paa Dagsordenen for næste Møde.

Man gik derefter til den 1ste Sag paa Dagsordenen, som var: Første Behandling af „Udkast til Lov om Afdgangen til at drive Næring som Pantelaaner“. (Udkastet findes i Tillæg A. Sp. 879.)

Indenrigsministeren: Som det i Motiverne er meddeelt, er denne Sag allerede for 3 Aar siden sat i Bevægelse ved et Andragende til Indenrigsministeriet fra „Arbejderforeningen af 1860“. I de forløbne 3 Aar har Sagen ingenlunde hvilet. Den har stadigt været Gjenstand for Forhandlinger mellem de forskellige i Sagen interesserede Parter. Der har blandt andet under Sagens Behandling været Spørgsmaal om, hvorvidt Finansministeriet vilde gjøre Assistenthusets formeentlige Ret til at være eneste Pantelaaner her i Staden gjældende. Der har ligeledes været Spørgsmaal om Overdragelse af Assistenthuset til Kjøbenhavns Commune. Først efterat dette Sidste definitivt var blevet opgivet, og efterat Finansministeriet havde erklæret ikke at ville hæbde Assistenthusets Ret til at være det eneste Pantelaanercontoir her i Byen, er Indenrigsministeriet skredet til at søge det foreliggende Forhold ordnet ved Lov. De Bestemmelser, der ere foreslaaede i nærværende Lovudkast, stemme i det Væsentlige overeens med, hvad Politidirecteuren i Kjøbenhavn har foreslaaet, idet der i Lovudkastet er optaget Bestemmelser, der søge at sikkre Politiet et tilstrækkeligt Tilsyn med og Myndighed til at gribe ind i den Næring, hvorpå der her er Tale. Ved Fore-

læggelsen af Lovudkastet betegnede jeg allerede dette som et Supplement til Næringsloven af 29de December 1857, og man vil ogsaa finde, at der er en ikke ringe Overeensstemmelse mellem de Bestemmelser, der deri foreslaaes for Pantelaanernæringen, og Bestemmelserne i den nævnte Lovs § 5 om Handel med Klude og Been. I Udkastets § 1 foreslaaes det, at Retten til at drive den omhandlede Næring skal gives ved Bevilling, i Byerne af Magistraten og paa Landet af Amtmanden, forsaavidt der ganske undtagelsesviis paa Landet skulde blive Tale om Etablering af en saadan Næring. Det er fremdeles i den nævnte Paragraph foreslaaet, at Betingelsen for at kunne erhverve en saadan Bevilling skal være, at der ikke er Politiet noget Usorbeelagtigt bekjendt om vedkommende Andrager, og at Bevillingen skal være forbrudt, ikke alene naar Vedkommende beviisligt gjør sig skyldig i uredeligt Forhold, men ogsaa paa den blotte Mistanke om Hæleri. Det kunde synes at være et noget strengt Vilkaar ligeoverfor en Næringsdrivende, som endda har indløst Bevillingen til sin Næring mod en Kendelse af 5 Rd. til Communen, at hans Bevilling skal være forbrudt paa en blot Mistanke om Uredelighed; men, naar man seer hen til den Fare for den offentlige Sikkerhed, som ligger i ucontrollerede Pantelaanerinstitutioner, troer jeg dog, at det maa billiges, at man sikkre Politiet denne udstrakte Myndighed ligeoverfor dem. Det er endvidere i Udkastets § 2 foreslaaet, at Bevillingen skal forevises Politiet, at Anmeldelse skal stee til dette om, i hvilke Localer Næringen agtes drevet, at selsølgeligt eventuelt ogsaa Flytning af Næringen skal anmeldes til det, og endelig at Bevillingshaveren er Politiets nærmere Forfkrifter underkastet, navnlig med Hensyn til Indretningen af de Bøger, der skulle føres af ham. Udkastets § 3 indeholder Bestemmelser, som kun angaae de allerede nu bestaaende Pantelaanere. Man har nemlig anseet det for billigt, at disse faae den herefter fornødne Bevilling uden Betaling, da de jo allerede i længere Tid have drevet Næringen uden at have løst Bevilling, og man har ligeledes anseet det for at være billigt, at de fik en Ret til at løse denne Bevilling, uanseet om de maatte være Politiet mistænkelige Personer